

Kirkjuráðsfundur ella grýluveitsla

Nú jólahaligan er av, tjugundakvöld farið aftur um bak, og tær ymsku veitslurnar eru frá hondini, er óivað fólk farið at gera seg til fæstuhald, ella eisini annað, sum tað kann nevast grýluhald.

I hesum sambandi fari eg at greiða frá einum kirkjuráðsfundi, sum var innleiðing til eitt grýluhald í Kristianskirkjun.

Eg fekk soljóðandi fundarboð:

Klaksvík 21.2.1985. Boðað verður til kirkjuráðsfund týskvöldið 26. febr. kl. 8.00 í kirkjukjallaranum. Til umrøðu: Ymist viðv. fæstuni.

Fróði Lassen, formaður.

Fór við góðum treysti oman í kirkjuna hetta kveld stundisliga, kom innar í forkirkjuna, var forkirkjan og kirkjuskip longu stúgvandi fult av vælangandi kirkjukaffiroyki.

Skundaði mær oman í fundarsalin, og i forðarfartinum við køkin hoyrði eg óføra stakan.

Komin í fundarsalin var eingin kirkjuráðslimur møttur, men stóðu har longu tvey stór fót av vælsmurdur breyði, og i ti sama kom Bøgesvang prestur av skrivstovuni og metast vit á miðjum sali, har vit taka i hondina á hvørjum øðrum og biðja gott kveld; men her er ferð á monnum, og fór hann skundisliga innar í køkin og fór síðan aftur á skrivstovuna. Eina løtu seinni kom so Sámál Júst Dahl lærari og Hjalmar Waag Høgenesen skipari á Barskor. Vit heilsast, teir seta seg niður, men er tað eins og teir seta seg á nakað spískt, og fara i sama farti inn á skrivstovuna til Bøgesvang. Nú koma báðar stewardessurnar, Lisa Waag lærarinna og Anna Stampe rúseljari, og leggja tær nú seinastu hond á borðuppekningin og heilsa tær eisini uppá meg.

Eina løtu seinni kemur so formaðurin, sjálvur Fróði Lassen, við slíkum skundi, at ikki vóru stundir at siga gott kveld, men fer við sama farti innar á skrivstovuna. Og nú verður hurðin væl latin aftur, og meðan eg soleiðis siti i einsemi er mær hyggjandi uppá ein vegg, har Hans Jákup Ferloss hevur sett eitt av sínum stóru kunstverkemum á.

Eg hevði spurt á kirkjuráðsfundi frammanundan, hvat hetta kunstverk stóð fyri, og hevði fingið til svar, at tað vistu teir ikki, og tók ein so grovan til, hann helt, at rættest hevði verið at tikið ein kust og strokið okkurt útyvir. Eg hugsaði við mær, tað var tó ein roynd, at fara og vita, um eg kundi finna nakað hevd ella hala. Meðan eg standi og studei hetta kunstverk, verður nú slíkt málageip at hoyra aftanfyrir veggina, at eg helt rættest mundi vera at seta seg aftur á stólin, og

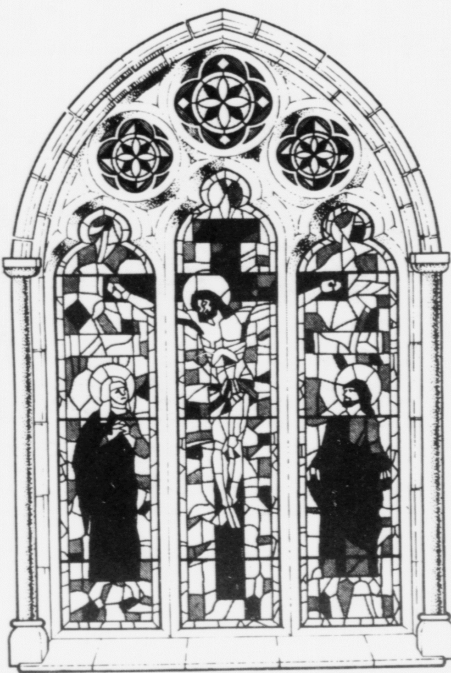
i ti sama kemur Bjarti Petersen til fundar, og stundar nú klokkan út móti trý korter til niggju.

Vit sótu har og skemtaðust minutt, so nú gongur hurðin, og inn trínur formaðurin við kirkjuráðslimum i hølunum, og aftast kemur presturin. Teir sessast, og verður nú fundurin settur. Tað verður byrjað við einum vøkum sálmi.

Síðani lesur Bøgesvang prestur upp úr biblíuni, um Guds kærlleika og at Gud var kærlleikin sjálvur. Tá runnu hesi orð fram fyri meg: Her er der fred og ingen fare; men stokkut var gleðin.

Tá ið fundarbókin var upplisin, og man hevði gjørt tær mongu viðmerkningarnar til hesa løgnu fundarbók, tók Fróði Lassen orðið og helt fyrri, at vit skuldu leggja fundarskránni til síðis, ti at hann vilði hava eitt uppskot við tikið fyrst. Og tað var, at hesin fundur skuldi haldast fyrri læstum hurðum og setti nú uppskot samsvarandi.

Og bleiv nú atkvøtt, og atkvøddu fyrri, Fróði Lassen, Lisa Waag, Bøgesvang prestur, Sámál Júst Dahl, Hjalmar Waag Høgenesen, Jóan Jakku, Bjarti Petersen og Anna Stampe. Og síðani kom tað næsta uppskotið, og tað var i samband við, at geva Karl Andreassen eina munnskuv, ti hann hevði havt eina grein í Dimmalætting og Norðlýsinum, men hóast formaðurin var tannlækni, og tannleknin eisini var á fundi, so vóru teir ikki færri fyrri at forma hetta uppskot til munnskuvina, og bleiv ti uppskot um, at kirkjuráðið kundi atkvøða fyrst, og gera munnskuvina aftaná, men til kirkjuráðsins rós, fekk hetta uppskot onga atkvøðu; men nú hevði Bøgesvang prestur stappað sær upp pípu og sat meira avslappaður, og fór hann nú formanninum til hjálpar, at citera eitt uppskot, meðan Fróði Lassen setti seg at skriva, og royndi Lisa Waag lærarinna at rætta eina hjálpanði hond við at stava okkurt orðið og siga teimum, har kommaini skuldu standa. Tá ið uppskotið var liúgt, bleiv tað upplisið, og bleiv eg tá spurður, um eg kundi góttaka tað. Eg helt meg ikki hava skyldu at svara, ti hetta var alt nakað sum gekk fyrri seg uttanum fundarskránni, og vóru vit nú komin eitt sindur út i fæstuna, so eg metti hetta vera byrjanin til eina grýluveitslu, og bleiv nú uppskotið sett undir atkvøðu, og atkvøddu fyrst hesi 3 fyrri: Fróði Lassen formaður, Lisa Waag lærarinna og Bøgesvang prestur. Men nú varð tægn eina litla løtu, sum i grøvini, og sótu hini nú og hugdu uppá hvønnannan: men so tók Sámál Júst Dahl lærari dik a seg, rætti hondina upp, og aftaná honum Hjalmar



Waag Høgenesen skipari á Barskor, Jóan Jakku Hansen tannleknikari og Bjarti Petersen sjómansheimstjóri og seinast Anna Stampe rúseljari. Og bleiv nú takkað fyrri álitið, og tók nú Fróði Lassen aftur orðið, og las fundarskránni upp: „Ymist um fæstuhald“, og gav orðið til Bøgesvang prest. Hann greiddi frá, at Eivind Vilhelm varabispur hevði lovað at tikið fyrstkomandi hóskvöld, sum annars var annað hóskvöld i fæstu. Emil Olsen prestur á Eiði skuldi taka tað triðja, og tók hann nú so rivan aftur i pípu, at tað var eins og maðurin við mjølunum i muninum, so eg skilti ikki hvørjir teir næstu vóru, sum skuldu halda festugudstænu; men til seinast skilti eg, at Petur Petersen skuldi vera. Nú bleiv takkað fyrri, og tók nú Fróði Lassen aftur orðið, og greiddi hann frá, hvussu hann hevði tiltonkt sær, at kaffiternið skuldi skipast, og vóru teir viðtikin við smærri broytingum.

Nú var henda stutta fundarskrá at enda komin, og spurdi eg, um eg kundi fáa loyvi at siga nøkur orð, og tað fekk eg. Og eg helt so fram, at tað harmaði meg, at leiðslan i kirkjuráðnum ikki visti, at fæstan i ár bleiv eins og undanfarin ár, men tó vildi eg takka Bøgesvang presti fyrri, at hann á prædikustólinum fæstulávintssunnudag hevði sagt frá, at festugudstæna bleiv tað fyrsta hóskvöldið, men við ongum presti. Og hevði eg hendað hósag við áhuga lurtað i Føroya Útvarpi, um ikki ein fræboðan mundi fara at koma, sum segði okkum, hvør presturin

bleiv, ti tað hevði verið vanligt, at vit høvdu fremmandan prest til festugudstænu, men har kom eingin fræboðan; istaðin hevði eg hoyrt eina kunngerding frá Klaksvíkar skíðfelag, hvers formaður Fróði Lassen eisini var, har hann boðaði til fundar i Kl. helli, um somu tíð, sum kirkjuklokkan kallaði inn til festugudstænu, við hesari fundarskrá:

„Tilrættalegging av skíðutferð til Eysturrikis.“ I tíðini, sum okkara forfedrar kallaðu „den stille uge“, sum var roknað frá palmasunnudegi til páskir. Og helt eg áfram at tað harmaði meg, at slíkt skuldi kunna henda av formanninum sjálvum, og harmaði tað meg eisini, at kirkjuráðið i kvöld uttanum fundarskránni hevði havt eina slíka atkvøðugreiðslu imóti mær, ti eg hevði loyvt mær at havt eina rættleiðing til tvær ósannheitir, sum vóru kunngjardar av prædikustólinum, men hevði eg idag lisið i Dimmalætting eina grein, sum mátti vera skrivað av einum presti, ella av kirkjuráðslimum, men sum krøvgaðu seg aftanfyrir eitt huldunavn, men hesa grein gjørdi kirkjuráðið einki við. Og spurdi eg nú, um eg kundi fáa loyvi at biðja eina bøn, men bleiv tað mær nokað av kirkjuráðsformanninum, og við tað, at eingin mótmælti, og øll hini tagdu, mátti man fata tað so, at hetta fekk fullan stuðul, og helt eg, at fyrri mitt viðkomandi var fundurin at enda komin, ti fundarskráin var viðgjørd, og at eg ikki hevði havt til vana at sita á kirkjuráðsfundi og eta kirkjuskattin hjá meiningheitini upp, og vildi eg ti

siga góða nátt. Eg fór ti til Lisu Waag, og rætti henni hondina til at siga henni góða nátt, men noktaði henda lærarinna mær hondina. Rætti síðani hondina til Fróða Lassen formann at siga góða nátt, men gjørdi hann tað sama, og goymdi hondina aftan bak. Nú hevði Bøgesvang prestur stungið andlitið niður i borðplátuna, fyrri at krøgva seg av skomm, og helt eg ti, at ikki var rætt av mær, at forstýra hann, og við tað, at Lisa Waag og Fróði nú vóru farin at rópa i holið á hvørjum øðrum, helt eg tað vera rættest at halda á hurðina; hóast 8 kirkjuráðslimur høvdu atkvøtt fyrri, at hurðin skuldi verða læst, kom eg út igjøgnum, uttan nakað stríð.

Hvat so hendi aftaná hesa hending, grýluveitslu viðvíkjandi, veit eg ikki nakað at greiða frá, men fái ikki fundarboð i mars ella april, hóast viðtøkur kirkjuráðsins siga, at fundur skal haldast fyrsta týsdag i hvørjum mánað; men 14. mai verður ringt til min, at fundur skal verða hildin; hóast viðtøkur kirkjuráðsins siga, at fundarfræboðan skal vera skrivlig og somuleiðis skrivlig fundarskrá, so fór eg til henda fund.

Var tann fyrri vónaligur, so var hesin verri, og fari eg ti ikki á hesum sinni at greiða frá hesum fundi, eg fái kanska nøguleika eina ferð seinni at greiða frá hesum fundinum, saman við innstillingarfundinum til hjálparprestaembætið, sum varð ólógliga smoygt niður yvir hævur okkara, og undir leiðslu av Eivind Vilhelm varabispri.

Við vón um, nú vit fara inn i fæstuna, og fylgja Jesu niðan til Jerusalem, har hann skal enda dagar sínar úti á Golgata, á Golgata krossi, har ið hann vann hin stóra sigur, har hann rópti, at nú er alt fullgjørt. Við vón um, at kirkja okkara, ikki fer at tileinkisgera hettar hansara fullgjørd verk, fari eg at ynskja Guds signing fyrri kirkju okkara, við vón um, at hettar óskil,

ið er við at koma inn i kirkju okkara, ikki fær loyvi, og fari eg ti at heita á okkara lögting at taka til umhugsunnar, um tað ikki hevði verið rættest at fingið valt eina nýggja kirkjustjórn, sum kundi vist stórri ábyrgd yvirfyri kirkju okkara, ti sambært lóg kirkjunnar, sum er staðfest av Christiani 10anda, frá 29. mars 1924, har tað stendur, at Løgtingið er hægsti myndugleiki yvir kirkju okkara, at tit visa ábyrgd, ti eg meti, og sum okkara forfedrar hava mett, so hevur kirkjan verið ein dyggur stuðul i fólk okkara, og málar vara-bispur seg so vakurt tann dagin, ið hann innsetti prestin i Kvívíkar kirkju, tá hann segði, at varðveita kirkju okkara sum eitt Harrans hús, og royna at stremba imóti øllum hesum fremmanda, ið menn eru i ferð við at fara inn i kirkju okkara. Hvi skal kirkjan verða brúkt til sjónleikarhús? Hvi skal kirkjan verða brúkt til konsertsal? Hvi skal kirkjan verða brúkt til biografal? o.s.f. Vit hava eisini upplivað her, at popporkester hava verið lumpað inn i kirkju okkara, uttanum kirkjuráðsins samtykt.

Lat okkum ti standa vakt um tað forna, øll sum hava nakað at siga yvir kirkju okkara. Halda lógir og reglur fyrri kirkjuráð. Verja tað sum fedrarnir lærdu okkum, móti ti nýggja, sum alla tíðina trokar á. Vit hava sama boðskap at bera, sum teir høvdu, fedrar okkara. Einkil skal leggjast til, ella trekkjast frá. Tað sum fedrar okkara sáddu i okkum, eigur at sleppa at búast og bera frukt, við Guds hjálpar. Millum tað teir sáddu i okkum, var ein djúp virðing fyrri Harrans hús. Lat ikki hana hverná.

Klaksvík t. 9. febr. 1986

Við heilsan

Fyrrverandi
kirkjuráðslimur
Karl Andreassen

EL & V.V.S.

Pf.

elmek.

Landavegur 81
Tlf. 17352

Aut. el-inleggjara- & verkfrøðingavirkir.

Alt arbeiði innan el - VVS installatiónir verður gjørt.

Ring og fá eitt óbindandi tilboð. Telefonin svarar alt samdøgrið. Best kl. 12-13.